

Marta Madrenas, alcaldessa de Girona: «El Pla Especial allunyava la gent de la Devesa»

L'alcaldessa explica que l'equip de govern vol fer de la Devesa un espai socialitzador, un parc urbà del qual es pugui fer ús per millorar la salut física i psíquica dels ciutadans, i que en cap cas pot ser un espai natural protegit i un indret intocable.

Text > **SALVADOR GARCIA-ARBÓS**

Fotos > **TONI VILCHES**

És la Devesa un paradís perdut?

Sí. És un espai que tenim per un paradís en l'imaginari de Girona, però que no vivim com voldríem i seria desitjable. És un parc urbà que hauria de ser un espai socialitzador de persones i de retrobament amb la natura i el gaudi. Té condicions, però no totes, per ser el parc urbà que tots tenim a la ment, perquè la gent hi faci vida i sigui socialitzador.

Què hi manca?

Cal modificar-ne el sistema elèctric i l'enllumenat; aquesta ha de ser una prioritat, posar més llum a la Devesa. Tenim un projecte ambiciós, d'un milió i mig d'euros, que inclou també adaptar-hi els espais de trobada o esportius, els bancs... El teníem en cartera i ara, amb les conseqüències de la COVID-19, segurament l'haurem d'anar fent de mica en mica, perquè les prioritats de la ciutat són afrontar la crisi sanitària, social i econòmica.

Per què la Devesa és un debat etern?

De fet, no sé si és etern. Potser ho és en l'àmbit polític, però la ciutadania té clar què vol. En el debat participat, la majoria deia que vol que sigui un parc viu, dinàmic, que les Fires han de ser a la Devesa; que hi tinguin lloc esdeveniments culturals, esportius... Per això, hi promovem concerts i vam fer obres a La Rosaleda, i la vam adequar perquè la gestionés una entitat del tercer sector. [La Fundació Noguera es cuida de la cafeteria.]

>> Marta Madrenas a la Devesa, el dia de l'entrevista a La Rosaleda.

Molta gent, ciutadans i tècnics, creuen que s'hauria de plantejar treure de la Devesa els esdeveniments més multitudinaris, com ara les Fires i el mercat setmanal...

No em sembla raonable que el responsable públic s'allunyi del que la gent reclama. Hem optat per deixar estar els grans debats i tirar endavant les reclamacions dels veïns, qüestions més pràctiques, que no pas de gran transformació: enllumenat, neteja, mobiliari, seguretat i accessibilitat.

Què voleu que sigui la Devesa?

Ha de ser un parc urbà on es pugui estar. No ha de ser un parc natural protegit com les Gavarres. Ha de servir per millorar la salut física i psíquica dels ciutadans.

Quan s'hi va massa, perquè s'hi va massa, i quan s'hi va poc, perquè s'hi va poc...

Hi ha pocs actors que creguin que ha de ser un parc natural. No ha de ser de mira'm i no em toquis.

És un geriàtric d'arbres?

Sí, però en molt bon estat. La nostra obligació és centrar-nos en la preservació del patrimoni. Que cap acció pugui perjudicar el patrimoni natural; tenim un estudi que diu què es pot fer i a on, i que ens assegura que amb accions correctores tenim Devesa per a generacions, segons les dades que inclou.

Quan aneu a la Devesa, si no és en visita oficial?

Hi vinc a córrer i a caminar sovint. M'agrada al capvespre. M'encanten les Fires i amb els nens veníem al Certamen. La Devesa, me la sento molt meva; m'agrada caminar i apartar-me de les voreres i de l'asfalt, per la qual cosa procuro venir-hi en hores que no hi hagi moviment. Ja sé que és una contradicció, però la Devesa m'agrada perquè no hi ha gaire gent.

Quan voltem pel món, veiem que els centres de les ciutats són farcits de parcs i espais verds. Teniu la sensació que la Devesa és culpable que el centre tingui poc verd i pocs parcs?

No. Crec que la raó és que estem rodejats de molta natura. A Girona es va fer un urbanisme de la modernitat, adaptat a les necessitats del moment, però som una ciutat amb molts espais verds.

«Procuro venir-hi en hores que no hi hagi moviment. Ja sé que és una contradicció, però la Devesa m'agrada perquè no hi ha gaire gent.»

Per les circumstàncies especials de pandèmia de la COVID-19, hi ha hagut un retrobament o un redescobriments de la Devesa. Què cal fer perquè no sigui efímer?

La gent l'ha redescobert, però hi calen canvis. A segons quina hora no s'hi té sensació de seguretat. També cal poder-hi fer pícnic. Ara cal fer-hi accions perquè torni a ser com abans, que s'hi anava a ramblejar; ara s'ha redescobert a causa d'una circumstància extraordinària. El que és important és que la gent ha vist que pot ser un parc urbà i un espai de millora del benestar, en contacte amb la natura, terra tou... La Devesa és com es viu, i hi hem viscut d'esquena. Durant una època llarguíssima, ens n'hem apartat, i ara la gent necessita tornar-s'hi a agrupar.

Hi ha un mandat del Ple del 14 de novembre de 2011 en què es va acordar, per unanimitat, la redacció d'un Pla Especial i la modificació del PGOU per impedir qualsevol nou desenvolupament urbanístic a la Devesa, sigui quin en sigui l'ús. Llegim al web de l'Ajuntament que està en procés de tramitació i que se'n poden consultar tots els documents redactats, un resum de la gran feina que hi ha hagut. Per què no es desencalla aquest pla àmpliament reclamat?

Entenc que no cal. La gent ja ha expressat que hi volia més activitat i més vida. Amb les mesures per protegir l'arbrat, ara el que cal és demostrar a la ciutadania que s'hi fan activitats perquè la gent s'hi acosti. No hi ha consens sobre el Pla Especial: hi ha grups que consideren que és necessari i n'hi ha que no. Hi ha consens perquè sigui un parc viu i dinàmic.

El Pla Especial ja hi preveu activitats, obres de millora i adequació d'espais.

El Pla Especial que van estar a punt d'aprovar allunyava la gent de la Devesa. Aquell Pla Especial no tenia res a veure amb el procés participatiu: els veïns són els que hi demanen una zona esportiva, i amb un pressupost participat fem el parc de salut. El Pla Especial no tenia res que s'assemblés al que imaginava la gent de Girona. Jo el vaig tirar enrere.

>> Marta Madrenas al centre de la Devesa.